

rigtigt at tage dette Spørgsmaal op. Hvorvidt den Anstalt, som allerede eksisterer ved Silkeborg, egner sig til at føre Sagen videre, skal jeg i Øjeblikket ikke udtale mig om, da det Spørgsmaal, som vi ere ved at afgøre, jo er dette, om Staten skal tage hele denne Sag i sin Haand, eller om Sagen eventuelt kan drives gennem private Anstalter. Dette Spørgsmaal tror jeg det er rigtigst at forbeholde til nærmere Overvejelse. Jeg erkender fuldt ud, at det vil være heldigt, at denne Lov suppleres med en Fiskeudklækningsanstalt for at formere Bestanden af Laks og Ørred.

Der er dernæst gjort nogle Bemærkninger af enkelte Medlemmer. De Ytringer, der faldt fra det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (J. Sørensen) faldt jo i Grunden til Dels sammen med den ærede Ordførers Udtalelser. Han ønskede, at der skulde etableres en bedre, friere Opgang for Fiskene i Vandet oven for Silkeborg. Jeg skal her erindre det ærede Medlem om, at efter Ferskvandsfiskeriloven er det jo tilladt ved ældre Stemmeværker og Anlæg at forlange Anbringelsen af Fisketrapper, men rigtignok saaledes, at Omkostningerne ved Fisketrappernes Anbringelse og Vedligeholdelse bæres af de til Fiskeri berettigede i det Forhold, som i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes af de i § 3 nævnte Myndigheder. Saaledes er Lovens Bestemmelser. Der er altsaa i og for sig lovlig Tilladelse for Fiskerne til at faa anbragt Fisketrapper i de af det ærede Medlem omtalte Spærringer, og jeg ser i Øjeblikket ikke anden Vej at gaa, end at Fiskerne benytte Loven og den Ret, som den giver dem til at faa etableret Laksetrapper, og hvad Aalepas angaar, *skulle* de jo anbringes i Henhold til Lov af 26de Marts 1898.

Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen) omtalte Ændringsforslaget om, at Ordene „samt Grundfjord til Jærnbanebroen ved Allingaaebro“ ændres til „samt Grundfjord til Allingaaens Munding“, og han ønskede gerne en Udtalelse om, at dette Ændringsforslag ikke skulde kunne medføre, at Fiskerne ikke kunne faa Lov til at ligge med deres Redskaber i den Stump af Aaen, som ligger mellem Jærnbanebroen og Fjorden. Jeg skal hertil bemærke, i øvrigt i Overensstemmelse med den ærede Ordførers Udtalelse, og efter det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede Ordfører, at jeg ser ikke noget til Hinder for, at Fiskerne kune ligge i den Del af Aaen med deres Redskaber, de ville i alt Fald ikke

blive straffede efter Lovforslaget, som det kommer til at foreligge, naar Lovforslaget bliver vedtaget. En anden Ting er, om de overhovedet have haft Ret til at være der tidligere. Efter min Opfattelse have de i alle Tilfælde ikke haft Ret til at fiske der, men saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var det jo heller ikke det, som han ønskede, at de skulde have Ret til. Men efter Ferskvandsfiskeriloven er det vistnok utvivlsomt, at dette Stykke Vand henhører under Ferskvandslovgivningen, og hvis Spørgsmaalet efter Ferskvandsfiskeriloven af 26de Marts 1898 var kommet til at foreligge for Ministeriet, saa maatte jeg have bestemt, at dette Vandløb skulde falde ind under Loven af 26de Marts 1898, saaledes at altsaa samtlige Fiskeres Rettigheder vedblivende ville være begrænsede af den nævnte Lov paa dette lille Stykke.

Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Knudsen) henstillede til mig ikke at lægge Hindringer i Vejen for, at Fiskerne brugte Garn paa de Tider, i hvilket det vil være tilladt efter Lovforslaget, som det nu foreligger, selv om Lovforslaget ikke skulde blive gennemført i Aar. Jeg skal her udtale, at jeg nærer Haab om, at det skal lykkes at faa Lovforslaget gennemført i Aar, trods den knappe Tid, men hvis det ikke bliver gennemført skal jeg stille mig saa human, som jeg mener det forsvarligt, lige over for Fiskerne paa Stykket nedenfor Randers Sønderbro. Jeg mener at det vil i det hele taget være rigtigst fra Ministeriets Side at optræde, som om dette Lovforslag var vedtaget, selv om det ikke skulde gennemføres, idet man saa maa haabe, at det maa blive vedtaget ad Aare. Jeg vil derfor lade mine Handlinger bestemme af de Regler, som gives i Lovforslaget, som det vil komme til at foreligge, men selvfølgelig kan der ikke være Tale om at give Ret til at bruge Garn i Fredsningstiderne, for da vil det i alt for høj Grad gaa ud over Laks og Ørred.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg gentager, at naar nu dette Lovforslag forlader dette høje Ting, er det mit Haab, at det trods den langt fremrykkede Tid paa Aaret skulde kunne lykkes at faa det gennemført i det andet Ting, i det mindste skal jeg gøre mit mulige derfor.

Ordføreren (Alf. Christensen): I Anledning af den højtærede Ministers sidste Bemærkninger vil det kun være nødvendigt for mig at omtale eet Punkt, nemlig de andre privilegerede Fiskegaarde neden